

ת"פ 37729/06/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 23-06-37729 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

לפני:	כבוד השופט אלכס אחטר
בענין:	המאשימה
פלוני	מדינת ישראל
הנאשם	ע"י ב"כ עזה"ד עמית אליתים ועו"ד עדן שר
נגד	ע"י ב"כ עזה"ד אסיל מקאלדה

גור דין

הנאשם חזר בו מכפирתו, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע על פי הודהתו בשתי עבירות של **תקיפה סתם** - סעיף 379 לחוק העונשין ושתי עבירות של **איומים** - סעיף 192 לחוק העונשין. בתמצית, בסוף חודש מאי 2023 הנאשם תקף ואיים על אמו הביוולוגית ואמו החורגת מספר פעמים ככל הנראה על רקע רצונו לקבל כסף לשם רכישת סמים.

הנאשם צירף תיק נוסף - ת"פ 58571-07-22 - חזר בו מכפирתו, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע על פי הודהתו בעבירות של **תקיפת סתם (בן זוג)** - סעיף 382(ב) לחוק העונשין, **תקיפה הגורמת לחבלה של ממש (בן זוג)** - סעיף 382(ג) לחוק העונשין **ואיומים** - סעיף 192 לחוק העונשין. בתמצית, במספר מועדים בחודשים יוני וויל 2022 תקף הנאשם את אשתו בביטם באמצעות אגרופים וגרם לה לחבלות בזרוע ובכתף, בcpu הרגל, בגרון ובפלג גופה העליון עד שנאלצה להימלט עם אחיו של הנאשם לבתו. בנוסף, לקח הנאשם מידיה של אשתו את הטלפון שלה ואיים שיעשה לה פדיות עם תמורהיה.

בגין התקיק העיקרי, הנאשם עוצר מאחורי סוג ובריח מתאריך 30.05.23.

בגין התקיק המצורף, הנאשם נעצר מאחורי סוג ובריח מתאריך 22.07.22 ועד לתאריך 18.09.22 בו שוחרר למעצר בית.

בתאריך 13.11.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

טעןמו של הנאשם העידו המתלוננות בתיק העיקרי אמו ואמו החורגת, טוענו שהנאשם בסדר עכשו, ביקשו לבטל את התלונה וטענו שהנאשם קיבל טיפול על ידי עובדת סוציאלית.

עמוד 1

במסגרת טיעונית, המאשימה הגישה את תמונות המתלוננת בתיק המצורף (ת/1) והميدע הרפואי שלו (ת/2). המאשימה הפנתה לעובדות כתבי האישום וטענה שבמעשיו פגע הנאשם בערכיהם מוגנים של שמירה על בטחון המתלוננות ושלות נפשן ודאי כאשר העבירות מבוצעות בתוך המשפחה.

המאשימה עטרה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל תיק. בתיק העיקרי ביקשה לקבוע מתחם שנע בין 20-10 חודשים מאסר בפועל ואילו בתיק המצורף ביקשה לקבוע מתחם שנע בין 8-18 חודשים מאסר בפועל וזאת תוך שהפנתה לפסיקה רלוונטית.

המאשימה הגישה את גילוון הרשעותיו של הנאשם (ת/3) וציינה שאמנם הנאשם הודה בכתב האישום המתוקנים אולם רק בתיק העיקרי חסר את עדות המתלוננות בעוד שבתיק המצורף, עדות המתלוננת, שחששה מפני הנאשם, כבר נשמעה. המאשימה הפנתה את בית המשפט לכך שבעוד הנאשם מנהל את התיק המצורף, ביצעה את העבירות בגין הוגש כתב האישום העיקרי. בנסיבות אלה ובHUDER פניה לשירות המבחן, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם באמצעות של כל מתחם ולהטיל עליו בנוסף ענישה צופה פני עתיד וקנס.

מנגד, ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד מאחר שמדובר בסוג דומה של עבירות (אלימות במשפחה) אשר נעברו על רקע דומה. לעומת זאת, יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. ב"כ הנאשם טענה שעבירות האלימות שביצע הנאשם אין ברף הגבואה וכי מאז שביצע את העבירות בתיק המצורף, התגרש מהמתלוננת ונתקע עימה קשר. באשר לתיק העיקרי, העבירות בוצעו כנגד האמהות שלו והן אלו אשר מבקשות לטפל בנאשם ולהשיבו למوطב באמצעות עובדת סוציאלית. ב"כ הנאשם טענה שהנאשם עבר הליך טיפול רפואי בכלל ורק מפתח העומס על שירות המבחן, לא התקבשה הפניתו. עוד הפנתה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בתיק העיקרי.

ב"כ הנאשם התיחסה לעברו הפלילי של הנאשם וטענה שאיןנו מכבד. כמו כן, ציינה שבгин התקך שצורך היה הנאשם עצור מאחוריו סORG ובריח כמעט חודשים ובתיק העיקרי עצור הנאשם יותר מחצי שנה כך שהנאשם עצור למשך מ-8 חודשים כאשר ידוע שתנאי המעצר קשים. לאור האמור, ביקשה למקם את הנאשם בתחום המתחם שציינה, להטיל עליו 8 חודשים מאסר ולמעשה, להסתפק בתקופת מעצרו. עוד ביקשה להימנע מהשתתת קנס שכן בשל תקופת מעצרו הארוכה, עצם תשלום הקנס יפול על כתפי המתלוננת.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטית והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחסי הולם בין חומרת מעשי הobile, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתקן לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במידות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורחות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונשה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזו באתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו40ה' לחוק.

קביעת מתחם העונש ההולם - נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:

אין צורך להזכיר מילים ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתבי האישום, שכן גם שלכאורה ניתן לומר שעבירות אלה אינן במידרג הגבואה של עבירות אלימות, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שמעשו של הנאשם כוונו כלפי המ תלונות - אשתו, אמו ואמו החורגת בביטחון מבצרן בידי מי שאמור לה庵ו וולדאג לשולמן.

הנ帀ם פגע בערכיהם המוגנים של ביטחון והגנה על שלמות גופם ונפשם של בנות התא המשפחתית, ומעשי מתחבטים בפגיעה בכבודו ובזכותו של המתלוּנות לשולם ושלוֹה.

לענין זה, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל: "מעשי אלימות בתחום המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הצפיה האנושית הטבעית הינה כי בתחום המשפחה ישרוו יחסִי אהבה, הרמונייה, וכבוד ההדדי. הפרתאה של צפיה זו הופכת את השימוש באליםות במשפחה לתופעה העומדת בכנגד עמוק לחשוץ הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פעורי הכוחות הם גדולים כשמדבר באליםות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".

דברים אלה יפים גם לעניינו שכן אמו, אמו החורגת ואשתו של הנאשם זכויות לביטחון ושלוֹה בביטחון שהוא כאמור מקום מבצרן. ראו לענין זה גם רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע לענין זה כדלהלן: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האליםות בתחום התא המשפחתית, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחום הביטחון של יוּשיַׁי הבית, כבודם ושלמות גופם".

וכן ברע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (21.02.04):

"תופעת האליםות במשפחה היא תופעה נסידת הפגיעה גישה בתחשות הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתחום ביתם, מבצרם. בנסיבות העניין, משתקפת אף חומרה יתרה כשההמבקש תקף את בתו, תוך שניצל את כוחו - בעוד שבתקפתו כהורה עליו להיות למגן לבני ביתו. בהתאם לכך, נדרש עונשה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריין פוטנציאלים מנקיית אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם (רע"פ 340/21 מס' רע"פ 21/21 נ' מדינת ישראל

"(28.1.2021)

נסיבות ביצוע העבירות אינן עניין של מה בקר, וודאי כאשר הנאשם שב ותיקף את אמו על רקע רצונו לקבל כסף פעם אחר פעם או כאשר הנאשם הפליא מכוון באשתו וגרם לה לחבלות עד שזו נאלצה להתגונן באמצעות סיכון ולהימלט בבית אחיו של הנאשם.

למרבה הפעם בית המשפט נחשף חדשות לבקרים כיצד ריב בין בני זוג עלול להסלים ולהוביל לתוצאות קשות יותר מאשר המפורטות בכתב האישום המתוקן. לעניין זה, אפנה לע"פ 2506/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.12.21):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בין בני זוג ועל הצורך בעינויו מחומרה הנוגנת ביטוי לסלידה מעבירות מעין אלו (וראו למשל: ע"פ 1568/14 דובגילנוק נ' מדינת ישראל, פסקה 13 [פורסם בנובו] (31.3.2015); ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנובו] (31.1.2019) (להלן: עניין פרץ); זאת, גם במקרים שבהם מדובר בני זוג שנפרדו: ע"פ 4221/13 ואנונו נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנובו] (26.3.2015)). וכפי שנאמרו הדברים בעניין פרץ:

"שנת 2018, אשר הסתיימה לפני שבועות אחדים בקול עצקה מרעה, לימה כי ממשות הסכנה הנש��ת לנשים מאלימות במשפחה איננה נחלת העבר. במהלך שנה אחת בלבד נרצחו 26 נשים על ידי בני זוג וקרובייהן - נתון מצמרר המשקף מציאות חברתיות קשה עמה לא ניתן להשלים. בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות עינוי מחומרה ובلتיה מתאפשרת. לפני למליה מעשור ציין השופט אדמנונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:

חדשות לבקרים אנו מתרשים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעתים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במוותה של הקורבן. את הרוח הרעה זו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסבירה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינוי (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנובו] (19.3.2007)).

[...] ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוווני יותר, ואולם, לדעון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרובייהן עולם כעוזלתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחומרה נגד בני זוג אלימים היתה ועודנה צורך השעה [...]."(פסקה 14).

דברים אלה נכתבו לפני כשלוש שנים, והם תקפים גם היום ביותר שעת."

אמנם באת כוח הנאשם ביקשה לקבוע מתחם ענישה אחד לאחר שמדובר בעבירות אלימות במשפחה ואולם אין יכולתי לקבל טענה זו. אכן הנאשם הנהג באלימות כלפי בנות משפחתו אולים העבירות בוצעו במרקח זמן רב זה מזמן של מעלה משנה, כלפי מתלוונות שונות ועל רקע שונה. בסיסות אלה לא ניתן לומר שהמדובר במסכת עברינית אחת ולכן יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים. עם זאת, כן אקבע עונש כולל למעשי הנאשם.

ביחס למדיניות הענישה הנהוגת, בפסקה נקבע מתחם ביחס לעבירות אמורים שנע בין מסר מותנה וצו של"צ כאשר עסוקין באירוע איום בוודד ללא עבירות נלוות ועד ל- 12 חודשים מסר בפועל אשר לעבירת האיום נלוות עבירות של

תקיפה סתם או אiomים חמורים (ר' למשל ת"פ 18-08-43163 מדינת ישראל נ' פלוני, עפ"ג 15-05-3328 פלוני נ' מדינת ישראל, עפ"ג 17-09-5601 אגורוף נ' מדינת ישראל). בرع"פ 4265/15 דדן נ' מדינת ישראל - בית המשפט העליון אישר מתחם עונש שבין 3 חודשים מאסר שירות ויבוצע בעבודות שירות ועד 14 חודשים מאסר בפועל וזאת בגין לנאים שהורשע בכך שאים על המתלון שיהרוג אותו אף דחף אותו.

באשר לעבירות שבוצעות בתחום המשפחה, מנגד הענישה רחבה ומשתנה ממקרה למקורה, לעניין זה ראו בرع"פ 18/8253 פלוני נ' מדינת ישראל (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמייעת ראיות באiomים וגידופים שהושמיעו באזני גראותו ועורך דינה, במהלך דין בבית-דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעור לבית-המשפט המחויז ובקשה רשות ערעור לעליון נדחו.

בת"פ (נצח) 10141-03-21 מדינת ישראל נ' **זועבי** (03.05.21) - הנאשם הורשע בעבירות אiomים על גיסתו ואמר לה שיקבור אותה ואת משפחתה עוד באותו הלילה תוך שחפר בור מחוץ לביתה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין בגין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **חודשיים בעבודות שירות בגין תקופת מעצרו**.

בת"פ (נצח) 24025-09-17 מדינת ישראל נ' **אלקבץ** (03.1.18) - הנאשם הורשע בעבירות של אiomים והזק לרכוש, אשר בוצעו כלפי אמו. נקבע מתחם עונש שנע בין בגין מאסר מותנה לבין 9 חודשים מאסר, בהתחשב באים ברף חומרה גבוהה כלפי האם וشبירת דלת החדר. ברף גילו הצעיר לנאשם היה עבר פלילי מכוביד. הוא נדון **ל-8 חודשים מאסר בפועל אשר כללו הפעלת תנאי בן 7 חודשים התלי ועומד נגדו, ו-4 חודשים מאסר בפועל בתיק זה**.

בת"פ (כ"ס) 2158-03-14 מדינת ישראל נ' **פלוני** (02.11.16) - הנאשם הורשע בשתי עבירות אiomים לאחר שאים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיא אסир בכלל. נקבע מתחם עונש שנע בין מספר **חודשי מאסר לRICTO בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר בפועל, ומאמסר על-תנאי**.

בת"פ (ח"ד) 13372-02-18 מדינת ישראל נ' **קבדה** (12.09.18) - הנאשם הורשע בתקיפה של אחותו, חבל בה ואים עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, ונדון **לעונש של 12 חודשים מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא**.

בת"פ (ח"י) 5922-06-12 מדינת ישראל נ' **פלוני** (11.07.12) - הנאשם הורשע בעבירה אiomים שהושמיע כלפי בת זוגו, לאחר שאמր לה כי יהרוג אותה וילדיה "ישארו יתומים". נקבע מתחם עונש שנע בין חודש לשבעה חודשים מאסר בפועל. הוטלו **חמשה חודשים מאסר בפועל, ומאמסרים על-תנאי**.

בת"פ 13-08-11562 מדינת ישראל נ' **יר.** - הנאשם הורשע בעבירות של אiomים ותקיפה אותה ביצע באמו הקשישה, ונדון **לעונש של 5 חודשים מאסר בעבודות שירות ומאמסר על תנאי**. מתחם העונש ההולם את נסיבותו של אותו מקרה נקבע כזה הנע בין 3 חודשים מאסר שירות ורוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשים מאסר בפועל.

כאמור, בתיק העיקרי, תקף הנאשם אום הביוווגית והן על אמו החרוגת מספר פעמים בנסיבות שונים כשהוא אוחז בסכין עד שנאלצו להיחלץ האחת לעזרתה של השניה, לנעול את ביתן מפני הנאשם ולהתקשר למשטרת. בתיק המצורף, תקף הנאשם את אשתו במספר מועדים כאשר כל תקיפה נסתיימה רק לאחר בריחתה של המתלוונת מביתה למקום אחר ולבסוף, כפי שטענה באת כוח הנאשם, עת התגרשה המתלוונת מהנ帀. יש לזכור שלמתלוונת בתיק המצורף גרם הנאשם לחבלות של ממש בכל חלקו גופה כפי שצוין בכתב האישום המתוקן וכפי שניתן להתרשם מהתמונה שהגישה המאשימה, באופן המעיד על הטרור בו הייתה נתונה בביתה שלא על ידי האיש שבו בטחה ועלינו סמכה.

לאור האמור, אני קובע את מתחם העונש ההולם לתיק העיקרי בין 6 חודשים מסר בפועל בעבודות שירות לבין 20 חודשים מסר בפועל ואת מתחם העונש ההולם לתיק המצורף בין 8 חודשים מסר בפועל לבין 18 חודשים מסר בפועל לצד עונשה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

קביעת העונש בתחום המתחם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש שהתייחסו זה מכבר.

הנ帀 לא ביקש הפניטו לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבותו ולהיפך, כפי שציינה ב"כ המאשימה, את עבירות האלימות בתיק העיקרי ביצע בעוד שמתנהל ההליך בתיק המצורף, למדך שאין הנאשם נרתע מאיימת הדין וההליך השיפוטי. יתרה מכך, בתיק המצורף הודה הנאשם רק לאחר שמייעת פרשת התביעה ועדות המתלוונת. זהה כמובן זכותו אך לא ניתן לומר שחסוך מהמתלוונת מעמד קשה זה והקל עימה.

מנגד, בתיק העיקרי הודה הנאשם בהזדמנות הראשונה, וחסר זמן שיפוטי יקר הן בהודאותו והן בצירוף התקיק.

המתלוונות בתיק העיקרי - אומו ואמו החרוגת של הנאשם - הביעו את רצונם בשחרור הנאשם ובקבלת סיוע באמצעות טיפול בנ帀 ולא על ידי עניותתו.

הנ帀 עזר מזה שישה וחצי חודשים בתיק העיקרי כאשר תנאי המעצר קשים מהתנאי מסר וודאי בתקופה קשה ומורכבת זו.

במצב דברים זה, אני סבור שיש לנתקוט בענישה שמהדך תבטא את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, את נסיבות ביצוען ואת הפגיעה בערכיהם המוגנים, אך מנגד יהיה בה כדי להעניק לנ帀 נקודות אוור, אופטימיות ונקודות מזאצח תחילה חיים טובים יותר, משוקמים יותר ובריאים יותר וזאת ככל שהנ帀 יבחר לצעד בדרך זו ולנצל את הזדמנויות שניתנת לו במסגרת הליך זה.

באשר לעונש המתאים שיש להטיל על הנאשם בתחום המתחמים, אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם מעט

עמוד 6

מתחת לאמצע המתחמים הנפרדים. באשר לעונשה כספית, לאור העובדה שכל עונשה כלכלית תצא ככל הנראה מכיסן של המתלווננות בתיק העיקרי, מצאתי לנכון שלא להשיט עונשה כספית.

לאור האמור, אני מטיל על הנואם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 15 חודשים שייחשבו ממועד מעצרו של הנואם בהתאם לרישומי שב"ס הנו בתיק העיקרי הנוכחי והנו בתיק המצורף - 58571-07-22.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאום לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו ממאסרו על עבירות מסווג אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 וירשע בה.
3. הנואם יחתום על התחייבות בסך 10,000NL למשך 3 שנים שתחול על עבירות מסווג אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 וירשע בה וזאת מיום שחרורו.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ה' טבת תשפ"ד, 17 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.